

Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη και παγκοσμιοποίηση, μελέτη του Οικουμενικού Συμφώνου του ΟΗΕ UN Global Compact

Το αντικείμενο της παρούσας εισήγησης αποτελεί η ανάλυση της έννοιας της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης μέσα από το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης και συγκεκριμένα η μελέτη του Οικουμενικού Συμφώνου του ΟΗΕ UN Global Compact.

Ο λόγος που επέλεξα να ασχοληθώ με το συγκεκριμένο θέμα είναι η καινοτομική του φύση, η σύγχρονη επιρροή του, η προοπτική εξέλιξης του καθώς και η σημασία του για την επιστήμη των διεθνών σχέσεων σε πρακτικό επίπεδο διεθνώς. Οι συνέπειες είναι σημαντικές για την διεθνή κοινότητα αλλά και για τους πολίτες καθώς είμαστε οι δυναμικοί δρώντες αλλά και οι αποδέκτες του φαινομένου της παγκοσμιοποίησης και βλέπουμε πως η έννοια της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης αποτελεί το κοινωνικό πρόσωπο κυρίως των πολυεθνικών εταιρειών όπου τα τελευταία χρόνια διαχειρίζεται σε σταθερό ρυθμό προκλήσεις σε διεθνές επίπεδο, διαμορφώνει νέους όρους παγκόσμιας διακυβέρνησης με πλεονεκτήματα και για τις δύο πλευρές και στόχο την αειφόρο ανάπτυξη.

Οι σημερινές αλλαγές στο διεθνές σύστημα είναι σημαντικές για την ιστορία των διεθνών σχέσεων καθώς αποτελούν εξέλιξη στον επιστημονικό μας κλάδο και προϋποθέτουν αντίστοιχη ανάλυση η οποία στο θέμα της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης σε διεθνές επίπεδο είναι σε πρώιμο επίπεδο στην Ελλάδα. Το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης κυρίως λόγω του εύρους του και των συνεπειών του στον διεθνή καταμερισμό ισχύος καθώς και η σημασία της δομικής αλλαγής του διεθνούς συστήματος και οι σημαντικές αλλαγές που θα επιφέρει καθώς και το νέο μοντέλο παγκόσμιας διακυβέρνησης που θα ακολουθηθεί αποτελούν σημαντικά ζητήματα για τις διεθνείς σχέσεις τα οποία θα συνεχίσουν να μας απασχολούν στις αναλύσεις μας στο μέλλον και θα έχουν επιπτώσεις σε πολλούς τομείς στην καθημερινή μας ζωή.

Η κοινωνία των πολιτών, οι περιφερειακές οργανώσεις, η εταιρική κοινωνική ευθύνη, η προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων αποτελούν σημαντικά κοινωνικά βήματα που δηλώνουν την ενεργή δράση των κοινωνικών φορέων στο φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης.

Οι στόχοι της Χιλιετίας που τέθηκαν από τον ΟΗΕ με χρονοδιάγραμμα το 2015 χαρακτηρίστηκαν από όλα τα κράτη σαν ένα πολύ θετικό βήμα για την ανθρωπότητα.

Οι στόχοι είναι οι εξής:

- Μείωση της φτώχειας κατά το ήμισυ (σε σχέση με το 1990)
- Μείωση της παιδικής θνησιμότητας κατά 2/3
- Μείωση της μητρικής θνησιμότητας κατά 3/4
- Πρόσβαση όλων των παιδιών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση
- Ισότητα των φύλων και αυτονομία των γυναικών
- Μέτρα κατά του AIDS και άλλων ασθενειών
- Προστασία του βιώσιμου περιβάλλοντος και της βιώσιμης ανάπτυξης- μείωση κατά το ήμισυ του αριθμού των ατόμων που δεν έχουν πρόσβαση σε πόσιμο νερό
- Δημιουργία μιας παγκόσμιας εταιρικής σχέσης για την ανάπτυξη ώστε να προωθηθεί ένα πολυμερές, εμπορικό και χρηματοδοτικό ανοικτό σύστημα

Οι παραπάνω στόχοι έχουν επιτευχθεί από μερικές χώρες, κυρίως από την Κίνα και την Ινδία, σε ικανοποιητικό ποσοστό γεγονός που οφείλεται στις εντυπωσιακές αναπτυξιακές επιδόσεις των χωρών αυτών τα τελευταία χρόνια. Στην Αφρική ελάχιστη πρόοδος έχει επιτευχθεί. Η ελλιπής χρηματοδότηση είναι το βασικό αίτιο επιβράδυνσης επίτευξης των στόχων.

Η επίτευξη αυτών των Αναπτυξιακών Στόχων ίσως αποτελεί το σημαντικότερο πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό εγχείρημα στη σύγχρονη ιστορία. Εάν αυτοί οι στόχοι πράγματι επιτευχθούν μέχρι το 2015 σύμφωνα με το πρόγραμμα, η ένδεια θα περιορισθεί στο ήμισυ παγκοσμίως, δεκάδες εκατομμύρια ζωές θα σωθούν, και δισεκατομμύρια άνθρωποι θα έχουν οφέλη από την οικονομική ανάπτυξη. Το γεγονός αυτό θα αποτελέσει τη σημαντικότερη επένδυση για ένα ειρηνικό και ευτυχισμένο μέλλον για όλους.

Όμως τα πολυσύνθετα ζητήματα αυτού του μεγέθους δεν μπορούν να λυθούν από έναν αποκλειστικό φορέα, είτε πρόκειται για εθνική κυβέρνηση, ή για ΜΚΟ ή για τον ιδιωτικό τομέα. Αυτό που απαιτείται είναι μια νέα πολυδιάστατη μορφή συνεργασίας, με την οποία οι συμμετέχοντες συνδυάζουν την πείρα, την εμπειρία, τους διαθέσιμους πόρους και τα δίκτυά τους ώστε να εργαστούν από κοινού με καλή πίστη.

Η έννοια της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης είναι ευρεία όπως και το πεδίο καθώς και οι επιπτώσεις της εφαρμογής της και επικουρεί την σταδιακή εφαρμογή της νέας πολυδιάστατης μορφής συνεργασίας με στόχο την αειφόρο ανάπτυξη μέσα σε ένα παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον. Κυρίως αναφέρεται στις εθελοντικές πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν οι επιχειρήσεις με ποικίλες δραστηριότητες και προσεγγίσεις οι οποίες επηρεάζουν θετικά τις σχέσεις της επιχείρησης με την κοινωνία, συμπληρωματικά και όχι σαν υποκατάστατο της κρατικής ρύθμισης ή της κοινωνικής πολιτικής, δεν έχει σχέση με φιλανθρωπία ούτε με δημόσιες σχέσεις όπως μερικοί υποστήριξαν.

Διεθνώς, και τα τελευταία δέκα χρόνια και σε ευρωπαϊκό επίπεδο με την Πράσινη Βίβλο και την Ανακοίνωση σχετικά με την εταιρική κοινωνική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, έχουν αναδειχθεί σημαντικές πρωτοβουλίες προώθησης και ενδυνάμωσης της έννοιας της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης αρχικά με σημεία αναφοράς στη Διακήρυξη Αρχών του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας σχετικά με τις Πολυεθνικές Επιχειρήσεις και την Κοινωνική Πολιτική(1977, αναθεωρημένη έκδοση 2000), στη Διακήρυξη του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας σχετικά με τις Θεμελιώδεις Αρχές και τα Δικαιώματα στην Εργασία (1998) και στις Κατευθυντήριες Οδηγίες του ΟΟΣΑ για τις Πολυεθνικές Επιχειρήσεις (1976, αναθεωρημένη έκδοση 2000). Δίκτυα συνεργασίας και σχετικά fora αναπτύσσονται συνεχώς και με την βοήθεια της τεχνολογίας διαδίδονται παγκόσμια μέσω του διαδικτύου.

Το Οικουμενικό σύμφωνο του ΟΗΕ UN Global Compact ιδρύθηκε το 2000 και αποτελεί μια στρατηγική πρωτοβουλία για επιχειρήσεις που δεσμεύονται στην ευθυγράμμιση των δραστηριοτήτων και στρατηγικών τους με δέκα παγκόσμια αποδεκτές αρχές στους τομείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της εργασίας, του περιβάλλοντος και της καταπολέμησης της διαφθοράς. Οι επιχειρήσεις που το υπογράφουν είναι πολυεθνικές που δεσμεύονται να εφαρμόζουν αυτές τις αρχές σε όλο τον κόσμο και επίσης να επηρεάζουν τους επιχειρηματικούς τους συνεργάτες, προμηθευτές και υπεργολάβους να πράττουν το ίδιο. Συμπληρωματικός στόχος είναι επίσης να γίνει καταλύτης δράσεων για την υποστήριξη των ευρύτερων στόχων του ΟΗΕ, συμπεριλαμβανομένων των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας.

Το Οικουμενικό Σύμφωνο του ΟΗΕ UN Global Compact είναι μια οικειοθελής πρωτοβουλία βασισμένη στη δικτύωση. Στο κέντρο της είναι το Γραφείο του Οικουμενικού Συμφώνου και έξι υπηρεσίες του ΟΗΕ [OHCHR](#), [ILO](#), [UNEP](#), [UNODC](#), [UNDP](#), [UNIDO](#) καθώς και συνεργασία με άλλους παγκόσμιους σχετικούς φορείς. Παράλληλα, εμπλέκει όλους τους σημαντικούς κοινωνικούς εταίρους: εταιρείες των οποίων τις δράσεις προσπαθεί να επηρεάσει, κυβερνήσεις, εργατικές και κοινωνικές οργανώσεις.

Το Οικουμενικό Σύμφωνο του ΟΗΕ UN Global Compact ζητά από τις επιχειρήσεις να ενστερνιστούν, υποστηρίξουν και θεσπίσουν, μέσα στη σφαίρα επιρροής τους, μια σειρά από βασικές αξίες στους τομείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των συνθηκών εργασίας, του περιβάλλοντος και της καταπολέμησης της διαφθοράς. Οι επιχειρήσεις πρέπει να σέβονται δέκα αρχές οι οποίες προέρχονται από την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, την διακήρυξη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για τις Θεμελιώδεις Αρχές και τα Δικαιώματα στην εργασία, την Διακήρυξη του Ρίο για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη και την Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς.

Οι δέκα αρχές είναι οι εξής:

1. Υποστήριξη και σεβασμός των διεθνώς διακηρυγμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων
2. Διασφάλιση ότι δεν συνεργούν σε καταπατήσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων
3. Προάσπιση του συνδικαλιζέσθαι και ενεργή αναγνώριση του δικαιώματος για συλλογικές διαπραγματεύσεις
4. Προάσπιση της εξάλειψης κάθε μορφής καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας
5. Κατάργηση της παιδικής εργασίας
6. Εξάλειψη των διακρίσεων σε προσλήψεις και απασχόληση
7. Υποστήριξη προληπτικής προσέγγισης σε περιβαλλοντικές προκλήσεις
8. Ανάληψη πρωτοβουλιών για προώθηση της περιβαλλοντικής υπευθυνότητας
9. Ενθάρρυνση της ανάπτυξης και διάδοσης τεχνολογιών φιλικών προς το περιβάλλον
10. Καταπολέμηση της διαφθοράς σε όλες τις μορφές της συμπεριλαμβανομένων του εκβιασμού και της δωροδοκίας

Το Οικουμενικό Σύμφωνο του ΟΗΕ UN Global Compact δεν έχει αναγκαστική εφαρμογή. Η υπογραφή του επιτρέπει τη συμμετοχή στην επίσημη κατάσταση των οργανισμών που το έχουν υπογράψει, που βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Οικουμενικού Συμφώνου του ΟΗΕ UN Global Compact. Η πίεση για σεβασμό αυτής της δέσμευσης προέρχεται από την κοινωνία. Με αυτόν τον τρόπο, οι επιχειρήσεις, ως κινητήρια δύναμη της παγκοσμιοποίησης, μπορούν να συμβάλουν στη διασφάλιση της βελτίωσης της κατάστασης στις αγορές, στο εμπόριο, στην τεχνολογία και στη χρηματοδότηση με τρόπους που οι οικονομίες και η κοινωνία ωφελούνται.

Το διαρκώς αυξανόμενο ενδιαφέρον των εταιρειών αντικατοπτρίζεται στην ταχεία ανάπτυξη του Οικουμενικού Συμφώνου του ΟΗΕ UN Global Compact . Με πάνω από 10.000 εταιρικούς συμμετέχοντες και άλλους ενδιαφερόμενους από 130 χώρες, είναι η μεγαλύτερη εθελοντική πρωτοβουλία εταιρικής κοινωνικής ευθύνης στον κόσμο.

Το Οικουμενικό Σύμφωνο του ΟΗΕ UN Global Compact είναι ένα πρακτικό πλαίσιο για τη γνωστοποίηση, ανάπτυξη και υλοποίηση των πολιτικών αειφόρου ανάπτυξης προσφέροντας στους συμμετέχοντες ένα ευρύ φάσμα διεθνώς αποδεκτών αρχών και προτύπων, μεθόδων ελέγχου και επαλήθευσης, πρακτικών, εργαλείων διαχείρισης, συνεργασιών και έρευνας, σχεδιασμένα για να βοηθήσουν στην προώθηση βιώσιμων επιχειρηματικών μοντέλων και αγορών.

Μια πιο λεπτομερής ανάλυση για τα οφέλη της συμμετοχής στο Οικουμενικό Σύμφωνο του ΟΗΕ UN Global Compact μπορεί να βρεθεί στη σημασία και την αξία του εθελοντισμού - η οποία επίσης επικεντρώνεται στη σημασία του ως συμπλήρωμα και όχι υποκατάστατο της κρατικής κοινωνικής πολιτικής με αμφίδρομα θετικά αποτελέσματα για τις εταιρείες και την κοινωνία. Επίσης, το Οικουμενικό Σύμφωνο του ΟΗΕ UN Global Compact ενσωματώνει μια πολιτική διαφάνειας και λογοδοσίας .

Οι αρχές του UN Global Compact σχετικά με το περιβάλλον αντικατοπτρίζουν την ανάγκη διαχείρισης των περιβαλλοντικών κινδύνων και ευκαιριών μέσω στρατηγικών και πολιτικών ευρείας βάσης με στόχο την αειφόρο ανάπτυξη. Οι εταιρείες που επιδιώκουν τέτοιους βιώσιμες προσεγγίσεις μπορούν να αποφέρουν οφέλη από τα εξής:

- εξοικονόμηση κόστους μέσω της βελτίωσης της απόδοσης
- ενίσχυση των εσόδων, ως αποτέλεσμα των σχετικών προϊόντων, υπηρεσιών και τεχνολογιών
- βελτίωση της υγείας των εργαζομένων και του κοινωνικού συνόλου
- παροχή βοήθειας για τη δημιουργία βιώσιμων κοινωνιών και αγορών

Ενώ όλο και περισσότερες εταιρείες έχουν αγκαλιάσει την περιβαλλοντική βιωσιμότητα ως επιτακτική ανάγκη διαχείρισης, είναι επίσης σαφές ότι χρειάζονται ακόμη πιο ολοκληρωμένες στρατηγικές και δράσεις εάν η επιχείρηση ζητά να αξιοποιήσει πλήρως τις δυνατότητές της σε σχέση με τις παγκόσμιες αλλά και τις τοπικές περιβαλλοντικές προκλήσεις.

Προκειμένου να βοηθηθούν οι επιχειρήσεις στην προετοιμασία για αυτό το όλο και πιο δύσκολο τοπίο, και να δώσει περαιτέρω έκφραση στις τρεις βασικές περιβαλλοντικές αρχές του Οικουμενικού Συμφώνου του ΟΗΕ, το UN Global Compact Office συγκέντρωσε μια ομάδα συμμετεχόντων και - σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Duke - ανέπτυξε μια Περιβαλλοντική Στρατηγική Διαχείρισης νέας γενιάς. Η Περιβαλλοντική Στρατηγική Διαχείρισης έχει σχεδιαστεί για να βοηθήσει τις εταιρείες - στα υψηλότερα επίπεδα της οργάνωσης - να αναπτύξει μια πραγματικά ολιστική και ολοκληρωμένη στρατηγική. Και, το σημαντικότερο, αναγνωρίζει τις αυξανόμενες διασυνδέσεις μεταξύ των διαφόρων περιβαλλοντικών ζητημάτων, καθώς και τις συνδέσεις τους σε κοινωνικές και αναπτυξιακές προτεραιότητες. Επίσης, αυτή η Περιβαλλοντική Στρατηγική Διαχείρισης ενσωματώνει και αξιοποιεί την φροντίδα του του Οικουμενικού Συμφώνου του ΟΗΕ UN Global Compact για το κλίμα, [Caring for Climate: The Global Business Leadership Platform](#) και τις πρωτοβουλίες για την διαχείριση υδάτινων πόρων, **CEO Water Mandate**.

Η μελέτη του Οικουμενικού Συμφώνου του ΟΗΕ UN Global Compact αναδεικνύει την έννοια και την εφαρμογή της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης πιο συγκεκριμένα.

Το υπό διαμόρφωση πολυπολικό παγκόσμιο σύστημα αλλάζει τον χαρακτήρα των διεθνών σχέσεων και προσθέτει νέους δρώντες .Η ηγεμονική δύναμη συνεχίζει να υπάρχει αλλά οι κανόνες και οι ευθύνες πλέον έχουν επιμεριστεί. Οι νέοι δρώντες δεν είναι άμοιροι ευθυνών. Εισήλθαν σε ένα σύστημα όπου η ισχύς έχει μοιραστεί σε πολλούς τομείς και έχουν όχι μόνο δικαιώματα για την παγκόσμια διακυβέρνηση αλλά και υποχρεώσεις.

Το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης αποτελεί ένα πολυδιάστατο φαινόμενο. Η κοινωνική όψη της παγκοσμιοποίησης είναι αλληλένδετη με την οικονομική όψη όπως αποδεικνύει η παγκοσμιοποίηση ποικίλων κοινωνικών φαινομένων .

Οι οικονομικές, κοινωνικές και πολιτισμικές διαστάσεις που το χαρακτηρίζουν έχουν αλυσιδωτή σχέση .Η οικονομική διάσταση δεν μπορεί να αποκοπεί από τις άλλες διαστάσεις και το αντίστροφο. Οι κοινωνικές και πολιτισμικές διαστάσεις αποτελούν σημαντικές πλευρές του φαινομένου και έχει παρατηρηθεί αναλύσεις να αφιερώνουν μικρή έκταση στις διαστάσεις αυτές.

Η απελευθέρωση των αγορών , η ελεύθερη κυκλοφορία αγαθών, προσώπων και υπηρεσιών καθώς και η ταχύτητα των συναλλαγών η οποία με την εξέλιξη της τεχνολογίας αυξήθηκε σημαντικά αποτελούν τα πρώτα σημαντικά δείγματα της οικονομικής διάστασης της παγκοσμιοποίησης .

Η παγκόσμια οικονομία αποτελεί σημαντικό κομμάτι του φαινομένου της παγκοσμιοποίησης καθώς καθορίζει τις οικονομικές σχέσεις , την κατανομή του πλούτου μεταξύ των κρατών αλλά και την δυναμική πορεία των διεθνών σχέσεων αφού η διεθνής οικονομία κινητοποιεί τα κράτη τις περισσότερες φορές να συμμετέχουν στο φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης. Το διεθνές εμπόριο, οι Άμεσες Ξένες

Επενδύσεις , οι κινήσεις κεφαλαίων αποτελούν τα βασικά συστατικά της οικονομικής παγκοσμιοποίησης

Ο ρόλος των κρατών, των πολυεθνικών εταιρειών , των διεθνών οργανισμών, των κοινωνικών κινημάτων , των ΜΚΟ καθώς και άλλων παραγόντων αποτελούν βασικές συνιστώσες του φαινομένου της παγκοσμιοποίησης .

Η αλληλεξάρτηση μεταξύ των χρηματαγορών, των πολυεθνικών εταιρειών καθώς και άλλων οικονομικών φορέων διαμορφώνουν το πλαίσιο αναφοράς στον οικονομικό τομέα του φαινομένου της παγκοσμιοποίησης.

Πλέον μαζί με την οικονομία που παγκοσμιοποιείται ,εμφανίζεται και η παγκοσμιοποίηση κοινωνικών φαινομένων θρησκευτικού, περιβαλλοντικού, πολιτιστικού χαρακτήρα. Οι ανισότητες ,τα χρέη, η φτώχεια , η ανεργία και τα δημογραφικά προβλήματα που συναντάμε σε πολλές χώρες αποτελούν σημαντικά κοινωνικά ζητήματα τα οποία έχουν άμεση επίδραση και στην οικονομική παγκοσμιοποίηση. Η τρομοκρατία, η διαφθορά, η λαθρομετανάστευση, οι περιβαλλοντικές προκλήσεις, η προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων έχουν πλέον παγκοσμιοποιηθεί και απαιτούν παγκόσμια μέτρα αντιμετώπισης. Η φροντίδα και η διαχείριση των κοινωνικών φαινομένων είναι σημαντική όχι μόνο για την μελλοντική ανάπτυξη αλλά και για να μας υπενθυμίσει την σημασία του ρόλου των κοινωνικών φαινομένων και την αλληλεξάρτηση με τα οικονομικά ζητήματα στο μέλλον. Οι κοινωνικές συνέπειες κάθε οικονομικής απόφασης θα είναι όλο και περισσότερο εμφανείς στο μέλλον.

Ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ,η προστασία του περιβάλλοντος και η διασφάλιση της βιοποικιλότητας, η ενεργειακή ασφάλεια, η μείωση της παγκόσμιας φτώχειας και των ασθενειών ,η καταπολέμηση του εγκλήματος ,του παράνομου χρήματος, του λαθρεμπορίου, των ναρκωτικών και της τρομοκρατίας αποτελούν μερικές από τις πολυάριθμες εγγυήσεις για την ομαλή εξέλιξη του φαινομένου της παγκοσμιοποίησης σε κοινωνικό επίπεδο και της προστασίας του πλανήτη μας μέσω της αειφορίας.

Ακολουθούν ενδεικτική ελληνική και ξενόγλωσση βιβλιογραφία και διαδικτυακοί τόποι σχετικοί με το θέμα .

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Βαξεβανίδου Μαρία,Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη, εκδόσεις Σταμούλη,2011

Διεθνές Γραφείο Εργασίας ,Δίκαιη Παγκοσμιοποίηση- Δημιουργώντας ευκαιρίες για όλους , εκδόσεις Διόνικος,2004

Κλαΐν Ναόμι ,Φράχτες και παράθυρα : αί στο διάολο, ΔΝΤ : ανταποκρίσεις από την πρώτη γραμμή της αντιπαράθεσης για την παγκοσμιοποίηση , εκδόσεις Λιβάνη,2011

Κοτζιάς Νίκος, Παγκοσμιοποίηση : η ιστορική θέση, το μέλλον και η πολιτική σημασία ,εκδόσεις Καστανιώτη, 2003

Κώνστας Δημήτρης- Αρβανιτόπουλος Κωνσταντίνος, Διεθνείς Σχέσεις, Συνέχεια και Μεταβολή τόμος Α', Βιβλιοθήκη ΙΔΙΣ Νο 11 ,Αθήνα ,Εκδόσεις Ι. Σιδέρης ,2002

Μελάς Κώστας, Παγκοσμιοποίηση : νέα φάση διεθνοποίησης της οικονομίας : μύθοι και πραγματικότητα , εκδόσεις Εξάντας, 1999

Πελαγίδης Θεόδωρος, Πόσο έχει προχωρήσει η παγκοσμιοποίηση;,εκδόσεις Παπαζήση, 2001

Πλατιάς Αθανάσιος ,Το νέο διεθνές σύστημα- Ρεαλιστική προσέγγιση Διεθνών Σχέσεων, Βιβλιοθήκη ΙΔΙΣ Νο 8, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα ,1995

Ρουμελιώτης Παναγιώτης ,Παγκόσμια Διακυβέρνηση ή Ηγεμονική Παγκοσμιοποίηση ; , εκδόσεις Λιβάνη , 2002

Ρουμελιώτης Παναγιώτης, Προς έναν πολυπολικό κόσμο ,εκδόσεις Λιβάνη, 2009

Ρουμελιώτης Παναγιώτης ,Παγκόσμια Οικονομική Διακυβέρνηση , εκδόσεις Λιβάνη, 2006

Giirin Robert ,πόλεμος και αλλαγή στη διεθνή πολιτική, Αθήνα , εκδόσεις Ποιότητα, 2003

Giirin Robert, Παγκόσμια Πολιτική Οικονομία Η διεθνής οικονομική τάξη, εκδόσεις Ποιότητα,Β' εκδοχή,2002

Held David & McGrew Anthony ,Παγκοσμιοποίηση αντι-παγκοσμιοποίηση ,Πολυτροπον,2004

Hirst Paul & Thompson Grahame , Η παγκοσμιοποίηση σε αμφισβήτηση , εκδόσεις Παπαζήση,2000

Κλαΐν Ναόμι ,Φράχτες και παράθυρα : αί στο διάολο, ΔΝΤ : ανταποκρίσεις από την πρώτη γραμμή της αντιπαράθεσης για την παγκοσμιοποίηση ,

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Benn Suzanne and Bolton Dianne ,Key Concepts in Corporate Social Responsibility ,Sage ,2011

[Crane Andrew](#) and [Matten Dirk](#) ,Business Ethics: Managing corporate citizenship and sustainability in the age of globalization ,Oxford University Press,2010

Fleming Peter and Jones Marc,The End of Corporate Social Responsibility: Crisis and Critique,Sage,2012

[Harvard Business School Press](#) and [C. K. Prahalad](#) and [Michael E. Porter](#) ,Business Review on Corporate Responsibility, Harvard Business Review ,2003

Jagdish Bhagwati,In Defense of Globalization ,Oxford University Press ,2004

Kotler Philip and Lee Nancy,Corporate Social Responsibility: Doing the Most Good for Your Company and Your Cause,Wiley,2005

[Mallin Christine](#),Corporate Social Responsibility: A Case Study Approach,[Elgar](#),2010

Manfred Steger ,Globalization, Oxford University Press,2003

[May Steven](#) ,The Debate over Corporate Social Responsibility , Oxford,2007

Parag Khanna ,The second world,Random House Trade, 2009

Rasche Andreas and Kell George ,The United Nations Global Compact, Cambridge University Press,2010

Rothkopf David, Power,Inc.,The Epic Rivalry between big business and government-and the reckoning that lies ahead, FSG Books,2012

Schwartz Mark, Corporate Social Responsibility ,Broadview Press ,2011

Sirkin Hemerling -J,Bhattacharya ,Globality,Headline ,2008

Stiglitz Joseph, Making Globalization Work , WW Norton ,2006

Wayne Visser and **Nick Tolhurst**, The World Guide to CSR: A Country-by-Country Analysis of Corporate Sustainability and Responsibility, Greenleaf Publishing ,2010

Wayne Visser,The Age of Responsibility: CSR 2.0 and the New DNA of Business , Wiley ,2011

Wayne Visser - Dirk Matten - Manfred Pohl and Nick Tolhurst,The A to Z of Corporate Social Responsibility ,Wiley ,2010

Werther William and Chandler David, Strategic corporate social responsibility : stakeholders in a global environment ,Sage, 2005

Wolf Martin,Why Globalization Works,Yale University Press ,2005

Yamamoto Yoshinobu ,Globalism,Regionalism and Nationalism, Blackwell ,1999

Zakaria Fareed ,The post american world, WW Norton, 2008

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟΙ ΤΟΠΟΙ

<http://www.un.org/millenniumgoals/>

<http://www.unglobalcompact.org/index.html>

<http://www.unglobalcompact.org/Issues/Environment/index.html>

http://www.unglobalcompact.org/Issues/Environment/environmental_stewardship_strategy.html

<http://www.unglobalcompact.org/NewsAndEvents/Speeches.html>

http://www.unglobalcompact.org/NewsAndEvents/Academic_Literature.html

http://www.unglobalcompact.org/NewsAndEvents/news_archives/index.html

<https://www.globalreporting.org/Pages/default.aspx>

<http://www.unpri.org/>

<http://www.unprme.org/>

<http://globalcompactfoundation.org/>

<http://caringforclimate.org/>

<http://ceowatermandate.org/>

<http://www.csreurope.org/>